

РЕШЕНИЕ

№ 41315

гр. София, 10.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7328** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР), вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на полицейски орган при 04 РУ-СДВР, срещу Решение 1608/30.04.2025 г., постановено по НАХД № 4477/2025 г. на СРС, НО, 12 състав. С оспореното решение е отменена Заповед за задържане на лице рег. № 2283з-198/25.02.2025 г., издадена от полицейски орган в 04 РУ-СДВР, с която на основание чл. 72 от ЗМВР И. К. П. е бил задържан за срок от 24 часа.
В касационната жалба и в писмена молба по делото е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като в заповедта за задържане е посочено конкретно престъпление, за което има данни да е извършено от задържаното лице. Според касатора необосновано СРС е приел, че в заповедта не се съдържат фактически основания, тъй като е налице образувано досъдебно производство. Моли се решението на СРС да бъде отменено. Претендира се юрисконсултско възражение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.
Ответникът по касация не се явява и не се представлява.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.
Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че със Заповед за задържане на лице рег. № 2283з-198/25.02.2025 г., издадена от С. П. – разузнавач в СПИП в 04 РУ-СДВР, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР И. П. е бил задържан за срок от 24 часа. Като фактическо основание за издаването на заповедта са посочени данни за извършено престъпление по чл. 211, вр. с чл. 209, ал. 1 от НК – причинил имотна вреда в особено големи размери с цел да набави за себе си или другиму имотна облага, въвеждайки и поддържайки в заблуждение друго лице. Образувано е досъдебно производство № 15066/2025 г. по описа на 04 РУ-СДВР.

За да уважи жалбата срещу така издадената заповед СРС, е приел, че същата е издадена от компетентен орган, и при спазване на процесуалните правила, но в нарушение на чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР същата не е съдържа конкретни фактически основания.

Така постановеното решение е неправилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Съгласно чл. 72, ал. 4 от ЗМВР, задържаното лице има право да обжалва законността на задържането пред районния съд по седалище на органа. Съдът не констатира основания за нищожност или недопустимост на съдебния акт. При постановяване на решението не са нарушени съдопроизводствените правила.

Заповедта, предмет на съдебния контрол, е издадена от материално и териториално компетентен административен орган при спазване на предписаната от закона форма по смисъла на чл. 74, ал. 2 от ЗМВР. Неправилна е преценката на СРС, че заповедта не съдържа фактически установявания. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществени, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали правото му адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, което може да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Оспорваната заповед не противоречи на материалноправните разпоредби.

Съгласно нормата на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, полицейските органи могат да задържат лице за което има данни, че е извършило престъпление. Целта на задържането по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР е превантивна и се налага с цел да се предотврати възможността лицето, за което има вероятност да е извършило престъпление, да се укрие и спрямо него да не може да бъде реализирана наказателна отговорност. Задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност.

Видно от приложените доказателства задържането е постановено във връзка с образувано досъдебно производство № 15066/2025 г. по описа на СДВР, като по отношение на И. П. са налице данни за извършено престъпление по чл. 211, вр. с чл. 209, ал. 1 от НК. Необходимо условие за законността на задържането е наличието на данни за извършено престъпление. Една от

законовите предпоставки за образуване на досъдебно производство е наличието на достатъчно данни за извършено престъпление. Разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР предвижда наличието на данни, като законът не поставя изискване за „достатъчност“, в сравнение с образуването на досъдебно производство. Щом са били налице достатъчно данни за образуването на ДП, то следва да се направи извод и за наличието на данни като цяло за извършено престъпление от адресата на заповедта.

С оглед изложеното решението на СРС, с което оспорената заповед е отменена като незаконосъобразна е валидно, допустимо но по същество неправилно и следва да бъде отменено.

При този изход на спора на касатора се дължи юрискусултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 260 лв. за две съдебни инстанции.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение 1608/30.04.2025 г., постановено по НАХД № 4477/2025 г. на СРС, НО, 12 състав

ПОТВЪРЖДАВА Заповед за задържане на лице рег. № 228зз-198/25.02.2025 г., издадена от полицейски орган в 04 РУ-СДВР, с която на основание чл. 72 от ЗМВР И. К. П. е бил задържан за срок от 24 часа.

ОСЪЖДА И. К. П., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], да заплати на СДВР сумата от 260 лв./двеста и шестдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.